

amine.mardom@yahoo.com

aminnewsagency

قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

روزنامه سراسری و کثیرالانتشار صبح ایران

aminnewspaper1376

www.aminnews.ir

پیام مهم عراقچی
PDF Compressor Free Version

شنبه ۲۸ شهریور ۱۴۰۵ / ۷ ربیع الثانی ۱۴۴۸ هـ. ق / 2026 September 19 / شماره ۷۳۱۱ / سال بیست و نهم

یادداشت

چه کسی دقیقاً کور خوانده است؟

نسیبیه پیرایش

اخیرا رئیس سازمان صداوسیما در واکنش به مطالبات عمومی و مسئولان پیرامون تغییر رویکرد این سازمان قاطعانه اعلام کرده است: «اگر کسی انتظار دارد صداوسیما از مسیر خود عقب‌نشینی کند، کور خوانده است».

این موضع‌گیری تند و بی‌پروا، پس از آن مطرح شد که انتقاد رئیس‌جمهور و رئیس‌مجلس از عملکرد یک طرفه و انحصاری رسانه‌ی ملی، بازتاب گسترده‌ای یافت. محمدباقر قالیباف، در نطق پیش از دستور صدوهشتادمین جلسه علنی مجلس، تصریح کرده بود: «در توطئه جدید دشمن، جنگ شناختی کلیدی‌ترین نقش را بازی می‌کند و نقش رسانه ملی بیش از هر زمان دیگر است، اما متأسفانه تا کنون موفقیت‌های لازم را در این زمینه نداشته است».

از سوی دیگر، مسعود پزشکیان نیز در جلسه هیات دولت، چشم در چشم پیمان جبلی، به او گوشزد کرد که دیگر صداوسیما نمی‌بینید؛ کنایه‌ای سنگین و اعتراضی علنی به رویکرد تقابلی این رسانه در برابر دولت مستقر.

اما ادبیات تهاجمی رئیس سازمان صدا و سیما، صرفاً یک دهن کجی سیاسی به روسای قوای مجریه و مقننه نیست، بلکه آشکارا دهن کجی به قاطبه جامعه ایران است. همان مردمی که یک سال پس از آغاز جنگ ترجیح می‌دهند تا همچنان سکوت کنند تا این که صدای اعتراضشان را دشمن زودتر از مسئولان داخل کشور بشنود؛ نه اقلیت محدودی که مدیران رسانه گمان می‌کنند کلید خیابان‌ها و تریبون‌ها تا ابد در دستان آنهاست و مردم صرفاً همین حلقه‌ی خالصند.

جامعه‌ی ایران سال‌هاست که از ناکارآمدی، سانسور و حذف صدای منتقدان در رسانه‌ی به اصطلاح ملی به ستوه آمده‌اند؛ واقعیتی عینی که بازتاب آن را می‌توان در افت فاحش و چشمگیر مخاطبان آن مشاهده کرد. (هر چند مدیران سازمان، همواره این سقوط آزاد را انکار کرده‌اند).

صداوسیما بر اساس جایگاه قانونی خود، صرفاً یک دستگاه تولیدکننده برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی نیست. اصل ۱۷۵ قانون اساسی با صراحت آزادی بیان و نشر افکار را با رعایت موازین اخلاقی و مصالح عمومی کشور به سازمان تکلیف کرده است. بنابراین، وقتی از صداوسیما به عنوان رسانه ملی یا حتی دانشگاه ملی یاد می‌شود، حداقل انتظار این است که این رسانه بتواند آینه تمام‌نمای تکرر، تنوع فکری، عقلانیت و نقد دلسوزانه باشد.

با این حال کارنامه‌ای که جام جم طی سال‌های اخیر بر جای گذاشته فاصله معناداری با این تکالیف قانونی دارد. این سازمان به تدریج از یک تریبون فراگیر، به محفلی برای بسط ایدئولوژی جناحی و در مواردی حتی توهین به شخصیت‌های ریشه دار کشور تبدیل شده است. در نهایت اصرار بر مسدودیت، محدودیت و عدم تغییر، در نهایت راه‌های جایگزین را پیش روی مردم قرار داده است. لاقال در دو سه سال گذشته به کرات ثابت شده است که این راه‌ها چه هزینه‌های سنگینی را بر دوش مردم و حکومت تحمیل کرده‌اند.

جبلی با این موضع‌گیری خط بطلانی بر هر گونه امید به اصلاح داوطلبانه، از درون کشید. وقتی رئیس صدا و سیما خود را بی‌نیاز از اقتاع روسای قوا می‌بیند، ناگزیر نگاه‌ها به سوی تنها مقام مسئول انتصابات معطوف می‌شود. از آنجا که انتصاب مدیر صدا و سیما مستقیماً بر عهده رهبری است باید دید آیا در آینده تغییری در این رویه رخ خواهد داد یا در نهایت مردم باز هم کور خوانده‌اند.

تلفن تماس
با دفتر

روزنامه امین

۰۲۷۷۹۵۲۳۳-۰۴۱

۰۲۷۷۹۵۲۳۳-۰۴۱

شرمنده ایم

امروز دخل و خرج مردم با هم نمی‌خواند

که امروز به آن اشاره شد، هر روز وجود خواهد داشت. یک زمانی در اوایل دهه ۹۰، به خاطر یک مسئله جزئی با یکی از نهادهای دولتی مشکل پیدا کردیم، اما امروز به دلایل حقوقی که به آن اشاره خواهم کرد، این مسئله باید حل شود.

معاون اول رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه دانشگاه باید یک نهاد علمی باشد که وظیفه‌اش تولید علم و ارائه فتوای علمی است گفت: البته اینکه دولت به این فتوای علمی عمل می‌کند یا نمی‌کند، نباید موضوع کار دانشگاه باشد. نگاه کنید، در بحث فتوا، دولت نمی‌گوید من مقلد هستم و باید حتماً عمل کنم؛ فرد به‌عنوان یک تکلیف ارزشی، خودش انتخاب می‌کند و عمل می‌کند. فتوای علمی نیز باید یک تکلیف ارزشی برای فرد حقیقی و حقوقی باشد.

وی در ادامه گفت: دولت‌ها باید به فتوای علمی عمل کنند، چراکه این فتوای علمی می‌تواند یک مشکل را حل کند.

عارف در ادامه با تأکید بر اینکه امروز همه می‌فهمیم در زمینه اقتصاد مشکل داریم گفت: ما امروز مسئله جدی‌مان گرانی است؛ راهکاری هم نیست که دو تا مدیر بنشینند و حل کنند؛ اینکه چقدر قابل حل است و چقدر می‌شود آن را رفع کرد نیازمند یک اجماع نخبگانی و علمی است.

وی در ادامه ضمن عذرخواهی از مردم بیان کرد: ما واقعاً از مردم عذرخواهی می‌کنیم، شرمندهمایم که امروز دخل و خرج مردمان، به‌خصوص حقوق‌بگیرها، جوابگو نیست.

شما نمی‌توانید با تورم ۲۰ درصد، رشد ۵ درصد داشته باشید. نمی‌توانید با تورم ۴۰ درصد، رشد ۲۰ درصد دو سال گذشته را داشته باشیم و نمی‌توانیم امسال با تورم بالای ۶۰، ۷۰ درصد، رشد ۲۰ درصد حقوق بدهیم؛ نمی‌شود زندگی کرد.وی در ادامه با طرح این پرسش که حالا چه کار باید کرد افزود: ما نمی‌خواهیم آینده را بدهکار کنیم، این را خطا می‌دانیم. نمی‌خواهیم انفال را بیاوریم هزینه کنیم. ما حق داریم از انفال بهره‌برداری کنیم. ما نمی‌توانیم نفت خام را بفروشیم، خرج کنیم؛ نفت خام متعلق به نسل آینده است.

ما این بحث‌ها را داریم. این بحث برای امروز هم نیست. دانشگاه باید به ما کمک کند. عارف با تأکید بر نقش دانشمندان و جوانان دانشگاهی در جنگ‌های آینده گفت: افسران جنگ‌های آینده دانشمندان جوان دانشگاه‌ها هستند؛ آنها فرمان می‌دهند، چراکه جنگ، جنگ علم و جنگ فناوری است.

وی در ادامه تأکید کرد: شما ببینید در بخش‌هایی که ما دست برتر داشتیم، همان دانشجویان شماها هستند؛ جوانان برجسته در حوزه تحصیلات تکمیلی، فوق‌لیسانس‌ها و دکترهای ما که در مراکز پژوهشی داخل دانشگاه و مراکز پژوهشی بخش‌های دفاعی و راهبردی مشغول به کار هستند. این پیروزی‌ها مدیون تلاش‌های آنهاست.

عارف در ادامه گفت: این کانون تشکیل شد و ما با نام‌ایتمی‌ها و گرفتاری‌هایی هم روبه‌رو بودیم، ولی الحمدلله یک روند خوبی را طی کردیم که نگاه مؤسسین و اعضای آن در اسانسانمه مشخص است. معاون اول رئیس‌جمهور افزود: کانون، کانون صنفی است، ولی وظایف فرابخشی که در اسانسانمه کانون ترسیم شده است، فوق‌العاده بالاست. وی در ادامه با تأکید بر اینکه این دولت از روز اول با جنگ روبه‌رو شد افزود: برای ما دانشگاهی‌ها قابل پیش‌بینی بود که شاید از اواسط دهه ۹۰، یعنی جنگ‌های آینده، جنگ‌های فناوری باشد؛ یعنی دیگر جنگ، جنگ فیزیکی، توپ و تفنگ و اینها نخواهد بود.

عارف در ادامه بیان کرد: دیگر راندمان جنگ جهانی دوم را در عصر اطلاعات کسی نمی‌پذیرد. اینکه بخواهند از راه دور تعداد قابل توجه و بالایی از انسان‌ها را از بین ببرند، تجهیزات را نابود کنند و آثار تمدنی را از بین ببرند و بعد افتخار کنند که یک کشور تمدن را به عصر حجر برمی‌گردانند، از افتخارات عصر اطلاعات امروز در دنیا محسوب می‌شود و این حرف‌ها زده می‌شود، اما هیچ کس هم اعتراض نمی‌کند.

عارف در ادامه با انتقاد از سکوت جامعه جهانی افزود: هیچ‌کس هم اعتراض نمی‌کند که این حرف در شاخص‌ها و معیارهای جنگل هم پذیرفته نیست؛ چون به هر حال حیوانات هم حرصشان حد یقف دارد، ولی انسان اگر در آن مسیر بیفتد، حرصش هیچ حدی ندارد.

شما نمی‌توانید با اشاره به نمونه‌هایی از اقدامات غیر قانونی و خصمانه آمریکا گفت: نفت و نزوئلا را می‌برند، رئیس‌جمهور کشور را می‌گیرند و به زندانش می‌کنند؛ ۷۰ یا ۸۰ هزار نفر از مردم را در منطقه‌ای مانند غزه شهید می‌کنند و هیچ اتفاقی نمی‌افتد. بعد باز شعار تمدن و حقوق بشر می‌دهند و از اینکه فردی در گوشه‌ای از دنیا یک ماه زندان رفته است، ابراز تأسف می‌کنند. اینها معیارهای حاکم بر تمدن امروز است.

وی در ادامه با تأکید بر نقش دانشگاه‌ها در حل ناترازی‌های موجود، اظهار کرد: این ناترازی که امروز هم با آن مواجه هستیم، باید با توجیه و زمینه‌سازی آن را حل کنیم. برای اینکه این کار را انجام دهیم، اولین مسئله‌ای که من در دانشگاه شریف هم مطرح کردم این است که اصلاً نگاه اداری را از دانشگاه برداریم.

دانشگاه اداره نیست که بخواهیم با یک آیین‌نامه و آیین‌نامه هماهنگ و این‌چنین مواردی آن را اداره کنیم.

وی در ادامه با تأکید بر اینکه ما دانشگاه را یک نهاد علمی عمومی می‌دانیم، نه یک نهاد دولتی افزود: این نگاه را من در زمانی که در دانشگاه تهران مسئولیت داشتم دنبال می‌کردم، متأسفانه دورانش تمام شد و این موضوع به سرانجام نرسید. عارف در ادامه گفت: اگر بخواهیم نگاهی را که تاکنون به دانشگاه داشته‌ایم ادامه دهیم، مسائلی

محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، (پنجشنبه ۲۶ شهریور) در مراسم مجمع صنفی کانون استادان دانشگاه ایران بیان کرد: ما نتوانستیم در طول ۲۵ الی ۲۶ ماه گذشته که دولت مستقر شده است، تعامل و رابطه منظمی را با تشکلهای دانشگاهی و به خصوص کانون داشته باشیم تا بتوانیم از این ظرفیت بی‌نظیر آنها استفاده کنیم. باید جریان کنیم؛ البته هنر ما ایرانی‌ها توجیه است. الان اگر از من بپرسید می‌گویم در طول دو سال گذشته کشور درگیر جنگ بوده است.

وی در ادامه با تأکید بر اینکه یکی از شعارهای دولت وفاق استفاده از ظرفیت دانشگاه برای حل مسائل کشور بود اظهار کرد: البته راهبرد کلی دولت اجرای برنامه‌ها بود، رئیس‌جمهور در رقابت‌های انتخاباتی برنامه خاصی ارائه نکرد، بلکه با نگاه بالاتر از سیاسی گفت در کشور به اندازه کافی برنامه داریم. ما در نوشتن سند خیلی هنرمند هستیم و سند به اندازه کافی داریم. خداوند باید قدرت اجرا را به ما دهد. از طرف دیگر انتخابات زودرس بود و مجال اینکه کاندیدها برنامه جامعی داشته باشند، فراهم نشد.

معاون اول رئیس‌جمهور تصریح کرد: اما از همان روزها استفاده از ظرفیت دانشگاه با جدیت مطرح شد. به ویژه در مدیریت ناترازی ها. واقعیت این است که ما فقط ناترازی آب، برق و گاز نداریم. ما در دانشگاه هم ناترازی داریم.

ما در بخش‌های مختلف ناترازی داریم. ما به هیچ دولتی اتهام نمی‌زنیم. هر دولتی روی کار می‌آید به اندازه توان و ظرفیت خود زحمت می‌کشد. از همان روزهای اول ما به این نتیجه رسیدیم که هیچ اولویتی بالاتر از علم و فناوری نداریم.

عارف در ادامه با اشاره به ظرفیت نیروی انسانی کشور گفت: ما روی نیروی انسانی که پشتوانه آن، انگیزه و استعداد نوجوانان و جوانان کشورمان است، به عنوان یک سرمایه معنوی و ملی حساب باز کردیم و به سرمایه مناسبی رسیدیم. سپس این سرمایه برای کشور مزیت نسبی ایجاد کرد و امروز واقعیت این است که مزیت مطلق کشور ما نیروی انسانی است.

معاون اول رئیس‌جمهور در ادامه درباره جایگاه دانشگاه اظهار کرد: منزلت و جایگاه دانشگاه در کشور ما متفاوت است. به خصوص در سال‌های بعد از انقلاب، یک مأموریت شاید فرابخشی را به عهده گرفت. دانشگاه یک مأموریتی در همه دنیا دارد، اما در کشور ما یک مأموریت فراتر از ظرفیت و محدوده ترسیم‌شده برای دانشگاه ترسیم شده و دانشگاه این مسیر را خیلی خوب به انجام رساند.

وی در ادامه تأکید کرد: به خصوص نقش تشکلهایی که مراقبت می‌کنند شأنیت دانشگاه و منزلت دانشگاه حفظ شود و پیگیری می‌کنند که دانشگاه به این منزلت و شأنیت برسد، اهمیت دارند. تشکلهای دانشگاهی و به خصوص کانون محترم استادان دانشگاه، توسط خود شما عزیزان با همین نگاه شکل گرفت.

معیار پزشکیان برای انتخاب جلیلی

*عاطفه پیرایش، دانشجوی دکتری فلسفه

هفته ی گذشته، رئیس‌جمهور کشورمان از یک چهره ی تندرو دعوت کرد تا به اداره ی امور کشور بپردازد و گفت به او اختیاری می‌دهد تا هر جا که می‌تواند، مشکلات کشور را حل کند. این چهره ی تندرو، سعید جلیلی است، هر چند برخی تأکید می‌کنند که او راه خود را از تندروها جدا کرده است اما تاکنون نشانه ای از این جدایی دیده نشده است.

پزشکیان با این دعوت، خشم اصلاح طلبانی را برانگیخت که به او در انتخابات ریاست جمهوری رای داده بودند تا جلیلی رئیس‌جمهور نشود اما حالا رئیس‌جمهور کشور از او دعوت می‌کند تا بیاید کشور را اداره کند در حالی که حاضر نیست به اصلاح طلبانی که به او رای دادند، میدان بدهد.

ما هنوز نمی‌دانیم چرا پزشکیان، جلیلی را فرد مناسبی برای حل مشکلات کشور می‌داند. شاید از شیوه ی او در تعامل با مشکلات تا لبخندی بر لب خوشش می‌آید یا از شنیدن داستان نطق غرای او در مذاکره با اروپایی‌ها کیف کرده است یا شاید در جلسات درس او شرکت کرده و از شیوه ی ارتباط او با دانشجویان لذت برده است. معیار پزشکیان برای انتخاب جلیلی چه بوده؟ نداشتن سابقه ی اجرایی، لبخند ملیح یا نداشتن رای ملت؟ بهتر است پزشکیان، به سخنرانی‌های خود علیه جلیلی در گرماگرم بازار انتخابات رجوع کند تا به یاد بیاورد که چرا جلیلی در نظر او فرد شایسته ای برای اداره ی امور کشور نبوده و توان حل مشکلات کشور را ندارد.

یکی از اعضای دفتر جلیلی گفته است که با صرف دعوت از جلیلی چیزی درست نمی‌شود بلکه دولت باید بر سر اصولی اساسی با جلیلی توافق کند تا حضور او بتواند موثر باشد. اما اگر دولت اصول ما را نیز بپذیرد، ما هم می‌توانیم در حل مشکلات کشور به آن کمک کنیم.

این عضو دفتر جلیلی همچنین گفته که ساختار دولت دچار ناهماهنگی است و با مجموعه ای از کج کارکردها مواجه است. اگر جلیلی بیاید، به کدام یک برسد؟ به

نظر می‌رسد جلیلی نیز اعتماد به نفس لازم را برای قبول مسئولیت ندارد. شاید کسی بگوید پزشکیان خود می‌دانسته که جلیلی دعوت او را قبول نخواهد کرد و این توان حل مشکلات کشور را ندارد و این حرف را گفته تا زبان منتقدان را ببندد. اگر چنین است، چرا کسی به فکر بستن زبان سایر منتقدان نیست و صرفاً به انتقادات پایداری چی‌ها پاسخ می‌دهند؟ وقتی همه ی جوانب کار را می‌سنجیم، می‌بینیم حالا که رئیس‌جمهور خواسته با دعوت از جلیلی حسن نیت خود را نشان دهد، لازم است که از سایر چهره های سیاسی نیز که رویکرد متفاوتی نسبت به دولت و جریان پایداری دارند، دعوت به عمل آید. کسانی که هم پایگاه اجتماعی قوی تری دارند و هم سابقه ی اجرایی قابل قبولی دارند و هم نشان داده اند که توان حل بخشی از مشکلات کشور و اراده ی لازم برای انجام آن را دارند. از سوی دیگر، برخی رسانه ها می‌گویند دسته ای از نمایندگان مجلس به دنبال استیضاح پزشکیان هستند و برکناری او را می‌خواهند. این در حالی است که پزشکیان بارها اعلام کرده که استعفا نخواهد داد و مصمم است که دوره ی ریاست جمهوری خود را به پایان برساند. اگر قرار است او اختیار امور را به کس دیگری بسپارد تا عهده دار حل مشکلات شود، چرا اصرار دارد که حتماً عنوان ریاست را حفظ کند؟